

- 3) Okoliczność, iż zainteresowany podatnik niebędący rezydentem uzyskuje część jego dochodu podlegającego opodatkowaniu nie na terytorium państwa członkowskiego, lecz na terytorium państwa trzeciego, nie wpływa na odpowiedź udzieloną na pytanie drugie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2017 r. – Republika Francuska/Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-373/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 1975/2006 i (WE) nr 796/2004 — Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych — Kontrole na miejscu — Współczynnik gęstości hodowlanej — Liczenie zwierząt]

(2017/C 104/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas oraz C. Candat, a następnie G. de Bergues, D. Colas, F. Fize oraz A. Daly, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.A. Sampol Pucurull, agentà), Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi oraz G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2015 r., Francja/Komisja (T- 259/13, niepublikowany, EU:T:2015:250) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2017 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-392/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek przynależności państwowej — Artykuł 51 TFUE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)

(2017/C 104/24)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, G. Koós i M. M. Tátrai, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i D. Hadroušek, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Ustanawiając warunek przynależności państwowej w celu dostępu do zawodu notariusza, Węgry uchybiły zobowiązaniom spoczywającym na nich na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Secretary of State for Work and Pensions/Tolley

(Sprawa C-430/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Składnik z tytułu „niesamodzielnosci” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności (disability living allowance) — Osoba ubezpieczona od ryzyka starości, która zaprzestała ostatecznie wszelkiej działalności zawodowej — Pojęcia „świadczenia w razie choroby” i „świadczenia z tytułu inwalidztwa” — Przenoszalność]

(2017/C 104/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for Work and Pensions

Strona pozwana: Tolley

Sentencja

- 1) Świadczenie takie jak składnik z tytułu „niesamodzielnosci” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności (disability living allowance) stanowi świadczenie w razie choroby w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r.
- 2) Artykuł 13 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, iż fakt, że osoba nabyła uprawnienie do emerytury na podstawie składek uiszczanych w danym okresie na rzecz systemu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, nie stoi na przeszkodzie temu, aby następnie ustawodawstwo tego państwa członkowskiego przestało być stosowane w odniesieniu do tej osoby. Sąd krajowy powinien określić, w świetle okoliczności rozpatrywanego przezeń sporu i mających zastosowanie przepisów prawa krajowego, w jakiej chwili to ustawodawstwo przestało być stosowane do wspomnianej osoby.
- 3) Artykuł 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby w ustawodawstwie państwa właściwego uzależniono przyznanie zasiłku takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym od przesłanki zamieszkania i obecności na terytorium tego państwa członkowskiego.